

ABSTRAKT

Cílem práce je přehledně popsat všechny platební služby, které lze nalézt ve stávajícím zákoně o platebním styku z roku 2009, ale i nové platební služby, které přináší nový zákon o platebním styku. Nový zákon o platebním styku nabyde účinnosti dne 13. ledna 2018. Důvodem pro jeho přijetí byla nutnost transpozice revidované směrnice o platebních službách známé jako PSD II. Tato směrnice vnáší do oblasti regulace platebního styku mnoho změn. Dále se práce věnuje představení a analýze všech subjektů, které mohou v České republice poskytovat platební služby.

V první části práce je stručně popsán vývoj regulace platebního styku v České republice. Vzhledem k obsáhlosti tohoto tématu je jen nastíněno, jaké zákony platební styk v České republice doposud upravovaly.

Druhá část práce se zaměřuje na pozitivní a negativní vymezení platebních služeb. Při popisu jednotlivých platebních služeb jsou zmíněny problematické situace, které mohou v souvislosti s danou platební službou nastat. Část věnovaná negativnímu vymezení platebních služeb pojednává o výjimkách, díky kterým nejsou dle stávajícího i nového zákona o platebním styku některé činnosti platebními službami. Určení, zda daná činnost spadá pod výjimku a není platební službou, je pro jejího poskytovatele zásadní.

Třetí část práce přináší přehled a analýzu všech poskytovatelů platebních služeb podle stávajícího i nového zákona o platebním styku. Důraz je kladen především na ty poskytovatele platebních služeb, které upravuje přímo stávající nebo nový zákon o platebním styku a kteří mají sídlo v České republice.

Ve všech částech práce je poukazováno na změny, které nový zákon o platebním styku v dané oblasti přináší. Nový zákon o platebním styku například zavádí dvě nové platební služby (služba informování o platebním účtu a služba nepřímého dání platebního příkazu) a novou kategorii poskytovatelů platebních služeb (správce informací o platebním účtu).